



JUSTITSMINISTERIET

Dato: 24. januar 2018
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Mathias Mikkelsen
Sagsnr.: 2017-43-0006
Dok.: 638384

**”Æ n d r i n g s f o r s l a g
til**

Forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om forældelse af fordringer, lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Ophævelse af forældelsesfrister for gerningsmandens strafansvar i sager om seksuelt misbrug af børn og for erstatningskrav mod forvaltningsmyndigheder for svigt i sager om overgreb mod børn, forhøjelse af niveauet for tortgodtgørelse for seksuelle krænkelse samt ophævelse af 72-timersreglen i sager om voldtægt, incest og seksuelt misbrug af børn m.v.)

(L 31)

Af justitsministeren, tiltrådt af ...:

Til § 5

X) I *stk. 3* ændres »stiftet« til: »forældet«, og », medmindre forældelse efter de hidtil gældende regler er indtrådt før lovens ikrafttræden« udgår.

[Ophævelse af forældelsesfristen med tilbagevirkende kraft i sager om erstatnings- og godtgørelseskrav mod forvaltningsmyndigheder]

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. X

Det følger af lovforslagets § 5, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2018. Efter bestemmelsens stk. 3 finder ophævelsen af forældelsesfristen for erstatnings- og godtgørelseskrav mod forvaltningsmyndigheder også anvendelse på fordringer, der er stiftet før lovens ikrafttræden, medmindre disse er forældede efter de hidtil gældende regler.

Den foreslåede ændring indebærer, at ophævelsen af forældelsesfristen tillægges tilbagevirkende kraft. Det betyder, at ethvert krav på erstatning eller godtgørelse mod en forvaltningsmyndighed kan indbringes for domstolene, uanset hvornår kravet er opstået. Dette gælder også krav, der allerede er forældede på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Justitsministeren har i en tidligere besvarelse af spørgsmål til lovforslaget tilkendegivet, at et ændringsforslag, der har til formål at ophæve forældelsesfristerne med tilbagevirkende kraft, ikke kan støttes, bl.a. fordi man her ved risikerer at stille ofrene noget i udsigt, der ikke kan indfries.

I lyset af, at der tegner sig et flertal for en sådan lovændring, finder justitsministeren imidlertid anledning til selv at fremsætte ændringsforslaget, så det sikres, at der i tilknytning til lovændringen afsættes midler til en udvidelse af den rådgivningsordning under Børns Vilkår, hvorefter personer under 30 år vejledes om udsigterne til at opnå erstatning ved domstolene.

Et barn, der har været udsat for myndighedssvigt i forbindelse med overgreb, vil ofte først som voksen være klar over og i stand til at reflektere over overgrebene og over mulighederne for eventuelt at gøre et erstatningsansvar gældende over for myndighederne. De særlige hensyn, der således kan begrunde en ophævelse af forældelsesfristerne, kan også siges at gøre sig gældende i forhold til krav, der allerede er forældede i dag.

En ophævelse af forældelsesfristerne med tilbagevirkende kraft vil imidlertid betyde, at endog meget gamle krav vil kunne indbringes for domstolene. Det kan således blive vanskeligt for offeret at løfte bevisbyrden ved domstolene. Det er derfor også som ovenfor anført afgørende, at en sådan lovændring ledsages af en udvidelse af den eksisterende rådgivningsordning under Børns Vilkår.

Børns Vilkår bistår i dag potentielle ofre med at indhente relevante sagsakter og kan således efter en gennemgang af sagen vejlede barnet eller den unge herom, hvis Børns Vilkår vurderer, at sagen ikke bør føres ved domstolene, eksempelvis på grund af manglende beviser. Ved at udvide rådgivningsordningen til også at omfatte ofre over 30 år etableres der en smidig adgang for alle til at få vurderet, om en sag vil kunne føre til erstatning eller godtgørelse ved domstolene.

Den nuværende ordning modtager finansiering fra satspuljen. Merudgifterne i 2019 og frem forbundet med afskaffelsen af forældelsesfrister med tilbagevirkende kraft og udvidelsen af rådgivningsordningen hos Børns Vilkår vil derfor skulle finansieres som led i udmøntningen af satspuljen for 2019.

Endelig bemærkes det, at den foreslåede ophævelse af forældelsesfristerne med tilbagevirkende kraft – for så vidt angår krav rettet mod andre forvaltningssubjekter end kommuner, herunder selvejende institutioner inden for den offentlige forvaltning – vil kunne indebære ekspropriation over for det pågældende forvaltningssubjekt. Spørgsmålet vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, og den endelige afgørelse vil henhøre under domstolene. I det omfang, der i det enkelte tilfælde måtte foreligge et ekspropriativt indgreb, vil det pågældende forvaltningssubjekt have krav på fuldstændig erstatning fra staten. Kravet vil i givet fald kunne støttes direkte på grundlovens § 73.